

De for Ydelsen af Garantier til Fremme af Eksporten her fra Landet erlagte Risikopræmier henlægges til „Statens Eksportkredit-Fond“ til Imødegaaelse af eventuelle Tab og Udgifter.

De af Ministeriet for Handel og Industri i Anledning af Ydelse af Eksportkredit udstedte Dokumenter vil kunne udfærdiges uden Brug af Stempel.

§ 18.

Til Bistand med Hensyn til Iværksættelsen af de i § 17 ommeldte Foranstaltninger nedsætter Ministeren for Handel og Industri et Udvalg, bestaaende af 1 Repræsentant for Ministeriet for Handel og Industri, 1 Repræsentant for Landbrugsministeriet, 1 Repræsentant for henholdsvis Bankerne, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet og de samvirkende Fagforbund, alle med Suppleanter. Ministeren udnævner et af Medlemmerne til Udvalgets Formand og fastsætter dets Forretningsorden.

Med Hensyn til Udvalgets Beføjelser og Forpligtelser m. v. finder Forskrifterne i § 9 tilsvarende Anvendelse.

§ 19.

For at fremme Eksportmulighederne for danske Produkter og til Støtte for Eksporten af disse Produkter under de forskellige Former, hvorunder dette kan ske, kan Ministeren for Handel og Industri indenfor et samlet Beløb af 270 000 Kr. yde Tilskud (eventuelt efter Omstændighederne med Tilbagebetalingspligt) til Udsendelse eller Oprettelse af Konsignations- og Prøvelagre, Demonstrationer af Produkternes Egenskaber i Brug, Deltagelse i eller Iværksættelse af særlige Udstillinger, Foranledning af Studiebesøg her i Landet og Udsendelse af egnede Reklamer m. v. eller andre formaalstjenlige Foranstaltninger.

Ikrafttræden m. v.

§ 20.

Lov Nr. 113 af 4. April 1928 om Forberedelse af Foranstaltninger til Styrkelse og Fremme af danske Erhvervsinteresser og til Imødegaaelse af ubillig Konkurrence samt Lovene Nr. 89 og 90 af 31. Marts 1928 om Driftslaan til Haandværkere og Industrivirksomheder tillige med Tillægslovene Nr. 73 og 74 af 27. Marts 1929 ophæves.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1930 og bortfalder med Udgangen af Marts 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Christiansborg, den 15. April 1930.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

C. N. Hauge.

Borgerlig Straffelov.*)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Almindelig Del.

1ste Kapitel.

Indledende Bestemmelser.

§ 1.

Straf kan kun paalægges for et Forhold, hvis Strafbarhed er hjemlet ved Lov, eller som ganske maa ligestilles med et saadant. Med Hensyn til de i Kapitlerne 8 og 9 nævnte Retsfølger gælder en tilsvarende Regel.

§ 2.

Denne Lovs Kapitler 1—11 finder, for saa vidt ikke andet er bestemt, Anvendelse paa alle borgerlige strafbare Forhold.

2det Kapitel.

Almindelige Betingelser for strafferetlige Bestemmelser Anvendelse.

§ 3.

Stk. 1. Er den ved en Handlings Paakendelse gældende Straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved Handlingens Foretagelse, afgøres Spørgsmaalet om Strafbarhed og Straf efter den senere Lov, dog at Afgørelsen ikke derved maa blive strengere end efter den ældre Lov. Beror Ophøret af Lovens Gyldighed paa ydre, Strafskylden uvedkommende Forhold, bliver Handlingen at bedømme efter den ældre Lov.

Stk. 2. Bortfalder udenfor sidstnævnte Tilfælde ved Lov en Handlings Strafbarhed, bortfalder ogsaa den for saadan Handling idømte, men ikke fuldbyrdede Straf. Den dømte kan forlange, at Spørgsmaalet om Straffens Bortfald ved Paatalemyndighedens Foranstaltning indbringes for den Ret, der har paakendt Sagen i 1ste Instans. Afgørelsen træffes ved Kendelse.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1929—30: Folket. Tid. Sp. 153, 1621, 3754, 4361, 7255; Landst. Tid. Sp. 565, 1436, 1578; Till. A. Sp. 2249; Till. B. 145, 521, 1841, 2497; Till. C. 81, 1345.

§ 4.

Stk. 1. Hvorvidt den strafbare Handling skal medføre Retsfølger af saadan Art som i §§ 30, 56—61 og 70—79 nævnt, afgøres efter den ved Handlingens Paakendelse gældende Lovgivning.

Stk. 2. Andre Retsfølger af Handlingen indtræder, for saa vidt intet modsat er bestemt, kun, naar dette var hjemlet ogsaa ved den ved Handlingens Foretagelse gældende Lovgivning.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse paa andre Retsfølger af Handlingen end Straf, hvis deres Indtræden var betinget af Handlingens Strafbarhed.

§ 5.

Hvor forhøjet Straf eller andre Retsfølger er foreskrevet i Gentagelsestilfælde, kommer Afgørelser, der er truffet i Henhold til tidligere Ret, i Betragtning efter deres Indhold lige med Afgørelser efter den Lov, i Henhold til hvilken den foreliggende Handling bedømmes.

§ 6.

Stk. 1. Under dansk Straffemyndighed hører Handlinger, som foretages

- 1) i den danske Stat,
- 2) paa dansk Fartøj, som befinder sig udenfor nogen Stats folkeretlig anerkendte Omraade,
- 3) paa dansk Fartøj, som befinder sig paa fremmed folkeretlig anerkendt Omraade, af Personer, der hører til Fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Stk. 2. Justitsministeren bestemmer, i hvilket Omfang Handlinger, som paa dansk Omraade foretages om Bord i fremmed Fartøj af og imod nogen, der hører til eller som rejsende følger med dette, skal paatales.

§ 7.

Under dansk Straffemyndighed hører fremdeles Handlinger, som en Person, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, har foretaget udenfor denne,

- 1) for saa vidt Handlingen er foretaget udenfor folkeretlig anerkendt Statsomraade, hvis Handlinger af den paagældende Art kan medføre højere Straf end Hæfte,
- 2) for saa vidt Handlingen er foretaget indenfor saadant Omraade, hvis den er strafbar ogsaa efter den der gældende Lovgivning.

§ 8.

Stk. 1. Under dansk Straffemyndighed hører endvidere Handlinger, foretagne udenfor den danske Stat, uden Hensyn til, hvor Gerningsmanden hører hjemme,

- 1) naar Handlingen krænker den danske Stats Selvstændighed, Sikkerhed, Forfatning eller offentlige Myndigheder, en Embedspligt mod Staten eller saadanne Interesser, hvis Retsbeskyttelse i den danske Stat forudsætter en særlig Tilknytning til denne,
- 2) naar Handlingen krænker en Forpligtelse, som det ifølge Lov paahviler Gerningsmanden at iagttage i Udlandet, eller en ham overfor dansk Fartøj paahvilende Tjenestepligt,
- 3) naar en udenfor folkeretlig anerkendt Statsomraade foretagen Handling krænker nogen, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat, og Handlinger af den paagældende Art kan medføre højere Straf end Hæfte.

Stk. 2. I det under Nr. 3 nævnte Tilfælde afgør Rigsadvokaten, om Paatale skal finde Sted.

§ 9.

I de Tilfælde, i hvilke en Handling's Strafbarhed afhænger af eller paavirkes af en indtraadt eller tilsigtet Følge, betragtes Handlingen tillige som foretaget der, hvor Virkningen er indtraadt eller tilsigtet at skulle indtræde.

§ 10.

Stk. 1. Naar i Medfør af foranstaaende Regler Paatale sker her i Landet, skal Afgørelsen saavel om Straf som om andre Retsfølger af Handlingen ske efter dansk Lovgivning.

Stk. 2. I de i § 7 nævnte Tilfælde kan der, hvis Handlingen er begaaet indenfor fremmed folkeretlig anerkendt Omraade, dog ikke idømmes strengere Straf end hjemlet ved Gerningsstedets Lovgivning.

Stk. 3. Paatale her i Landet er udelukket i de i § 7 nævnte Tilfælde, naar Gerningsmanden i den Stat, hvor Handlingen er begaaet, er endeligt frifundet, eller naar den ham der idømte Straf er fuldbyrdet eller i Henhold til denne Stats Lovgivning bortfaldet.

Stk. 4. Har i øvrigt nogen, der her i Landet skal dømmes for en Handling, allerede andetsteds udstaaet Straf for denne, skal dette komme i Betragtning, saaledes at Straffen i tilsvarende Grad nedsættes eller bortfalder.

§ 11.

Er en Person, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat i fremmed Stat straffet for en Handling, der efter dansk Ret kan paadrage højere Straf end Hæfte, kan, naar de i § 78 i øvrigt angivne Betingelser foreligger, de der omhandlede Rettigheder frakendes ham under en offentlig efter Rigsadvokatens Paabud anlagt Sag.

§ 12.

Anvendelsen af Reglerne i §§ 6—8 begrænses ved de i Folkeretten anerkendte Undtagelser.

3die Kapitel.

Strafbarhedsbetingelser.

§ 13.

Stk. 1. Handlinger foretagne i Nødværge er straffri, for saa vidt de har været nødvendige for at modstaa eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb og ikke aabenbart gaar ud over, hvad der under Hensyn til Angrebets Farlighed, Angriberens Person og det angrebne Retsgodes Betydning er forsvareligt.

Stk. 2. Overskrides nogen Grænserne for lovligt Nødværge, bliver han dog straffri, hvis Overskridelsen er rimeligt begrundet i den ved Angrebet fremkaldte Skræk eller Ophidselse.

Stk. 3. Tilsvarende Regler finder Anvendelse paa Handlinger, som er nødvendige for paa retmæssig Maade at skaffe lovlige Paabud adlydt, iværksætte en lovlig Paagribeelse eller hindre en Fanges eller tvangsanbragt Persons Rømning.

§ 14.

En Handling, der ellers vilde være strafbar, straffes ikke, naar den var nødvendig til Afværgelse af truende Skade paa Person eller Gods, og Lovovertrædelsen maatte anses for at være af forholdsvis underordnet Betydning.

§ 15.

Handlinger foretagne af Børn under 15 Aar straffes ikke.

§ 16.

Straffri er Handlinger foretagne af Personer, der er utilregnelige paa Grund af Sindssygdom eller Tilstande, der maa ligestilles dermed, eller Aandssvaghed i højere Grad.

§ 17.

Stk. 1. Befandt Gerningsmanden sig ved den strafbare Handlings Foretagelse i en ved mangelfuld Udvikling, Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne, herunder seksuel Abnormitet, betinget varigere Tilstand, der dog ikke er af den i § 16 angivne Beskaffenhed, afgør Retten efter indhentet Lægeerklæring og samtlige i øvrigt foreliggende Omstændigheder, om han kan anses egnet til Paavirkning gennem Straf.

Stk. 2. Finder Retten, at tiltalte er egnet til Paavirkning gennem Straf, kan den bestemme, at Frihedsstraf skal udstaas i en for saadanne Personer indrettet Anstalt eller Anstaltsafdeling. Fængselsnævnet kan forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaas, saafremt dette skønnes formaalstjenligt. Skønnes det under Straffens Udtaaelse, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre Fare for alvorlig Forværrelse af den dømtes Tilstand, bliver Sagen efter Begæring af Direktøren for Fængselsvæsenet paa ny at indbringe for den Ret, som i sidste Instans har paakendt Sagen. Denne afgør efter indhentet Lægeerklæring ved Kendelse, om Straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes. Dersom i sidstnævnte Tilfælde Dommen indeholder Bestemmelser om Fortabelse af Rettigheder i Henhold til § 78, fastsætter Retten tillige, at disse Bestemmelser skal bortfalde.

Stk. 3. Dersom nogen, som i Anledning af en begaaet Forbrydelse i Medfør af § 70, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1, underkastes Sikkerhedsforanstaltninger, yderligere har begaaet en anden Forbrydelse, og han skønnes egnet til Paavirkning gennem Straf for Forbrydelser af denne Art, kan Retten, hvis den sidstnævnte Forbrydelse er af underordnet Betydning i Forhold til den Forbrydelse, for hvilken Sikkerhedsforanstaltninger anvendes, bestemme, at Straffen bortfalder.

§ 18.

Beruselse udelukker ikke Anvendelse af Straf, medmindre Gerningsmanden har handlet uden Bevidsthed.

§ 19.

Uagtsomhed straffes ved de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser kun, naar det er særlig hjemlet. Paa andre Lovovertrædelser er de paagældende Straffebud anvendelige, ogsaa naar Lovovertrædelsen er begaaet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig Hjemmel.

§ 20.

Hvor Straf eller forhøjet Straf betinges af, at en forsætlig Lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig Følge, indtræder denne Straf dog kun, naar saadan Følge kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter Evne at afværge den, efter at han er blevet opmærksom paa Faren.

4de Kapitel.

Forsøg og Medvirken.

§ 21.

Stk. 1. Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke Udførelsen af en Forbrydelse, straffes, naar denne ikke fuldbyrdes, som Forsøg.

Stk. 2. Den for Lovovertrædelsen foreskrevne Straf kan ved Forsøg nedsættes, navnlig naar Forsøget vidner om ringe Styrke eller Fasthed i det forbryderske Forsæt.

Stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, straffes Forsøg kun, naar der for Lovovertrædelsen er foreskrevet højere Straf end Hæfte.

§ 22.

Forsøg straffes ikke, naar Gerningsmanden frivillig og ikke paa Grund af tilfældige Hindringer for Gerningens Udførelse eller for Opnaelsen af det ved denne tilsigtede Øjemed afstaar fra Iværksættelsen eller hindrer Fuldbrydelsen eller foretager Handlinger, som vilde have hindret Fuldbrydelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden Vej var afværget.

§ 23.

Stk. 1. Den for en Lovovertrædelse givne Straffebestemmelse omfatter alle, der ved Tilskyndelse, Raad eller Daad har medvirket til Gerningen. Straffen kan nedsættes for den, der kun har villet yde en mindre væsentlig Bistand eller styrke et allerede fattet Forsæt, samt naar Forbrydelsen ikke er fuldbyrdet eller en tilstøttet Medvirken er mislykkedes.

Stk. 2. Straffen kan ligeledes nedsættes for den, der medvirker til Krænkelser af et særligt Pligtforhold, men selv staar udenfor dette.

Stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, kan Straf for Medvirken ved Lovovertrædelser, der ikke straffes med højere Straf end Hæfte, bortfalde, naar den medvirkende kun har villet yde en mindre væsentlig Bistand eller styrke et allerede fattet Forsæt, samt naar hans Medvirken skyldes Uagtsomhed.

§ 24.

Den medvirkende straffes ikke, hvis han under de i § 22 angivne Betingelser hindrer Fuldbrydelsen eller foretager Handlinger, som vilde have hindret Fuldbrydelsen, hvis denne ikke, ham uafvidende, var mislykkedes eller ad anden Vej var afværget.

5te Kapitel.

Paatalen.

§ 25.

Strafbare Handlinger er offentlig Paatale undergivet, for saa vidt ikke andet er bestemt.

§ 26.

Stk. 1. Privat Paatale eller Begæring om offentlig Paatale sker ved den forurettede. Er denne umyndig, finder Reglerne i Retsplejelovens § 257 Anvendelse.

Stk. 2. Naar den forurettede er død, eller naar en mod en afdød rettet Handling er strafbar, tilkommer Retten til privat Paatale eller til at begære offentlig Paatale den afdødes Ægtefælle, Forældre, Børn eller Søsken.

§ 27.

Begæring om offentlig Paatale, der udelukker nogen medskyldig fra Forfølgningen, tages ikke til Følge, medmindre Paatalemyndigheden billiger Udelukkelsen. Angaar den kun nogle af de skyldige uden at udelukke mulige medskyldige, kan Paatalemyndigheden udstrække Forfølgningen til disse, medmindre den berettigede paa Forespørgsel modsætter sig dette.

§ 28.

Frafalder den, af hvis Begæring offentlig Paatale er betinget, sin Begæring, inden Dom er afsagt eller Nævningers Erklæring afgivet, standses Forfølgningen, medmindre Paatalemyndigheden skønner, at almene Hensyn kræver dens Fortsættelse.

§ 29.

Stk. 1. Adgang til privat Paatale og til at begære offentlig Paatale bortfalder, naar Paatale ikke er sket eller Begæring fremsat inden 3 Maaneder, efter at den berettede er kommet til Kundskab om Gerningsmanden. Er der mere end een skyldig, regnes Fristen særskilt for hver af dem. Dersom Fristen for at begære offentlig Paatale er oversiddet, for saa vidt angaar en af de skyldige, men ikke i Forhold til de øvrige, beror det dog paa Paatalemyndigheden, om en Begæring om Paatale mod disse skal tages til Følge. Endvidere bortfalder Adgangen til at rejse privat Paatale eller begære offentlig Paatale, naar 3 Maaneder er forløbet efter den forurettedes Død.

Stk. 2. Fører en privat paatalet Sag ikke til Afgørelse af Strafpaastanden, løber Fristen videre, saaledes at den Tid, i hvilken Forfølgning har fundet Sted, ikke medregnes.

§ 30.

Stk. 1. For Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, kan Paatalemyndigheden bestemme, at Paatale bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende undergives Værgeraadsforsorg eller undtagelsesvis i et nærmere angivet Tidsrum, der kan strække sig til det fyldte 21de Aar, undergives anden betryggende Forsorg. Forinden Afgørelse om Vilkaarene for Tiltalefrafald træffes, indhentes i Regelen vedkommende Værgeraads Erklæring.

Stk. 2. Sagen kan genoptages, dersom den paagældende, medens han er undergivet ovennævnte Forsorg, gør sig skyldig i ny Forbrydelse eller begaar væsentlig Overtrædelse af de ham meddelte Forskrifter.

6te Kapitel.

Straffene.

§ 31.

De almindelige Straffe er Fængsel, Hæfte og Bøde.

§ 32.

Naar Frihedsstraf idømmes for kortere Tid end 3 Maaneder, fastsættes den i Dage, ellers i Maaneder og Aar.

§ 33.

Fængsel idømmes paa Livstid eller paa Tid, ikke under 30 Dage og ikke over 16 Aar.

§ 34.

Stk. 1. Det bestemmes ved kgl. Anordning, i hvilket Omfang Fængsel skal fuldbyrdes i Enrum eller i Fællesskab, dog at kortere Fængselsstraffe som Regel skal fuldbyrdes i Enrum, længere Fængselsstraffe i Fællesskab.

Stk. 2. Selv om Straffen i øvrigt fuldbyrdes i Fællesskab, kan Fangen dog holdes i Enrum i den første Del af Straffetiden og ved Straffetidens Slutning.

Stk. 3. Fuldbyrdes Straffen i Enrum, holdes Fangen afsondret saavel om Dagen som om Natten. Dog kan der ved Gudstjeneste, Undervisning, Foredrag, Legemsøvelser og under Gaardtur foretages saadanne Afgivelser fra Afsondringen, som paa Grund af Fangens Alder eller Helbredstilstand eller af andre Grunde anses for ønskelige. Endvidere kan der, hvor det findes paakrævet, for enkelte Fangers Vedkommende ogsaa i anden Henseende afviges fra Afsondringen.

Stk. 4. Fuldbyrdes Straffen i Fællesskab, holdes Fangen dog, bortset fra Ophold udenfor Anstaltens Omraade, afsondret om Natten, for saa vidt hans Helbred ikke er til Hinder derfor, og han kan holdes afsondret under Gudstjeneste, Undervisning, Forberedelse dertil og Gaardtur samt i Fritid og Spisetid.

§ 35.

Stk. 1. Fangerne er pligtige at udføre det Arbejde, der paalægges dem i Overensstemmelse med den kgl. Anordning, som derom udfærdiges. Ved denne fastsættes tillige de nærmere Regler om Arbejdspenge til Fangerne. Arbejdspengene kan anvendes som Erstatning for Skade eller Udgifter, som Fangen under Fængselsopholdet bliver ansvarlig for.

Stk. 2. Friluftsarbejde udenfor Anstaltens Omraade kan finde Sted under Anstaltens Ledelse og Tilsyn.

§ 36.

Fangerne forplejes efter et af Justitsministeren udfærdiget Reglement. De maa ikke til Forplejning eller i øvrigt forskaffe sig eller modtage andet end, hvad Anordninger og Reglementer hjemler.

§ 37.

Stk. 1. Fanger, som er svækkede af Drikfældighed, kan, naar det paa Grund af deres Tilstand maa antages, at Straffen ikke vil have den tilsigtede Virkning paa dem, efter Indstilling af Anstaltens Styrelse af Fængselsnævnet midlertidig eller for Resten af deres Straffetid overflyttes til Arbejdshus (§ 64).

Stk. 2. Fanger, hvis Straffetid udgør 8 Aar eller derover, kan, naar Halvdelen af Straffetiden, dog mindst 5 Aar, er forløbet, efter Indstilling af Anstaltens Styrelse af Fængselsnævnet overflyttes til Forvaringsanstalt (§ 67) for Resten af deres Straffetid. For Livstidsfangers Vedkommende kan saadan Overflytning finde Sted efter 16 Aars Forløb.

§ 38.

Stk. 1. Naar to Trediedele af Straffetiden, dog mindst 9 Maaneder, er udstaaet, afgør Justitsministeren efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om Fangen skal løslades paa Prøve.

Stk. 2. Løsladelsen forudsætter, at Fangens Forhold ikke gør den utilraadelig, samt at passende Arbejde for den løsladte eller hans Anbringelse og Underhold paa anden hensigtsmæssig Maade er sikret, og at han erklærer at ville underkaste sig de til Løsladelsen knyttede Vilkaar.

Stk. 3. Ved Løsladelsen sættes paagældende regelmæssig under Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Institution eller af en dertil egnet og villig Person, og til Løsladelsen knyttes det Vilkaar, at han fører et straffrit og ordentligt Liv samt overholder de ham af den tilsynsførende givne Paalæg, ligesom der kan tilføjes yderligere Vilkaar.

§ 39.

Stk. 1. Ved Løsladelse paa Prøve modtager Fangen et Pas, der indeholder de for Løsladelsen gældende Vilkaar og en Tilkendegivelse om, at han, hvis disse ikke overholdes, vil blive genindsat til Udtaaelse af den ved Løsladelsen tilbagestaaende Straffetid.

Stk. 2. Justitsministeren afgør, om Genindsættelse skal finde Sted. Finder Genindsættelse Sted, fuldbyrdes den tilbagestaaende Del af Straffen som en ny Straf, der, hvis der efter Løsladelsen maatte være blevet idømt ham en Straf af samme Art, sammenlægges med denne. Er den senere idømte Straf Hæfte, omsætter den straffuldbyrdende Myndighed denne Straf til Fængsel efter det i § 90 angivne Forhold.

§ 40.

Stk. 1. Prøvetiden varer, indtil den tilbagestaaende Straffetid er udløbet, dog mindst 2 Aar.

Stk. 2. Hvis Bestemmelse om Genindsættelse ikke er truffet ved Prøvetidens Udløb, anses Straffen for udstaaet paa dette Tidspunkt.

§ 41.

Stk. 1. Naar en Person mellem 15 og 21 Aar gør sig skyldig til Straf af Fængsel for en Forbrydelse, der maa anses som Udslag af forbryderske Tilbøjeligheder eller af Hang til Lediggang eller til at søge slet Selskab, bliver han at dømme til Straf af *Ungdomsfængsel*. saafremt Retten finder, at varige opdragende og uddannende Foranstaltninger vil være formaalstjenlige.

Stk. 2. Saadan Straf udstaas i en særlig dertil bestemt Anstalt eller for Kvinders Vedkommende Anstaltsafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styre.

§ 42.

Stk. 1. Den til Ungdomsfængsel dømte kan holdes tilbage i dette i indtil 3 Aar, jfr. dog Stk. 4.

Stk. 2. Naar 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Fængselets Styrelse, om Fangen skal løslades. Beslutter Fængselsnævnet Straffens Fortsættelse, optages Spørgsmaalet paa ny ved Udgangen af det følgende Aar.

Stk. 3. Naar Fangen løslades, forbliver han i et af Fængselsnævnet fastsat Tidsrum under et i Overensstemmelse med § 38, Stk. 3, af Fængselsnævnet anordnet Tilsyn og er i den Tid underkastet de ham i Medfør af nævnte Bestemmelse paalagte Vilkaar.

Stk. 4. Overtræder den løsladte de foreskrevne Vilkaar, afgør Fængselsnævnet, om han skal genindsættes. En genindsat Person kan efter Fængselsnævnets Bestemmelse holdes tilbage i Ungdomsfængsel indtil 1 Aar udover den i Stk. 1 foreskrevne Straffetid.

Stk. 5. Den i Stk. 3 nævnte Tilsynstid kan ikke strække sig udover 4 Aar fra den

første Indsættelse i Ungdomsfængsel. Dog kan den, naar efter Genindsættelse fornyet Løsladelse finder Sted, udstrækkes til 1 Aar fra denne.

Stk. 6. Bestemmelsen i § 40, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 43.

Stk. 1. Det bestemmes ved kgl. Anordning, i hvilket Omfang Ungdomsfængsel skal fuldbyrdes i Enrum eller i Fællesskab.

Stk. 2. Ved Fuldbyrdelsen lægges særlig Vægt paa Fangens aandelige og legemlige Udvikling gennem Undervisning, Legemsøvelser og Udførelse af Friluftsarbejde samt paa hans Uddannelse til et Erhverv, hvorved han efter Løsladelsen kan ernære sig.

Stk. 3. Findes en Fange at have en daarlig Indflydelse paa de andre Fanger eller i øvrigt at være uegnet til Behandling sammen med disse, kan han overføres til en fra det øvrige Ungdomsfængsel adskilt Fængselsafdeling.

§ 44.

Stk. 1. *Hæfte* idømmes, hvor ikke andet er bestemt, fra 7 Dage til 2 Aar. Straffen udstaas i Enrum med de Undtagelser og Lempelser, som Hensynet til Fangens Alder eller Helbredstilstand maatte kræve. Naar Hæfte i Medfør af §§ 90, 109 eller 117 idømmes i længere Tid end 2 Aar, kan Justitsministeren dog bestemme, at Straffen helt eller delvis skal udstaas i Fællesskab.

Stk. 2. Fangerne maa ikke hensættes sammen med andre Fanger end saadanne, som udstaar Straf af Hæfte. Forplejningen er ikke indskrænket til den anordnede Fangekost. Indenfor de Grænser, som god Orden i Fængselet kræver, har Fangerne Ret til selv at forskafe sig, hvad de ønsker til personlig Brug og Udstyr af Cellen.

Stk. 3. Fangerne er berettigede til selv at skaffe sig Arbejde, der er foreneligt med Sikkerheden og god Orden i Fængselet; Arbejdsudbyttet tilfalder Fangen. Skaffer Fangen sig ikke saadant Arbejde, paalægges det ham mod Vederlag at udføre et under Hensyn til hans Dannelsestrin og Livsstilling passende Arbejde i et saadant Omfang som er nødvendigt til en rimelig Sysselsættelse.

§ 45.

Fanger maa ikke sysselsættes med sundhedsfarligt Arbejde. De skal holdes forsikrede mod Følger af Ulykkestilfælde. Nærmere Regler for Gennemførelsen af sidstnævnte Bestemmelse, derunder om Udbetaling og Bestyrelse af Forsikringssummer, kan fastsættes ved kgl. Anordning.

§ 46.

Stk. 1. Den Tid, i hvilken en Fange indlægges paa Sygehus, medregnes til Straffetiden, medmindre Indlæggelsen skyldes hans eget Forhold under Strafudstaaelsen.

Stk. 2. Til Straffetiden medregnes ikke den Tid, i hvilken en Fange hensættes i Strafcelle, eller den Tid, der forløber, inden en undvegen Fange genindsættes.

§ 47.

Stk. 1. Overfor Fanger, der udstaar Straf, kan efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler følgende Disciplinærstraffe anvendes:

- 1) Udelukkelse fra Begunstigelser, som Anordninger og Reglementer hjemler Fanger, hvis Opførsel er tilfredsstillende, saasom Nedsættelse i lavere Klasse,

- 2) Kostindskrækning indtil 15 Dage; hvis den bestaar i, at der kun gives Fangen Vand og Brød, kan den dog kun anvendes overfor Personer over 18 Aar, og for Fanger, der udstaar Hæfte, kun indtil 5 Dage,
 3) Udelukkelse fra Arbejde indtil 14 Dage,
 4) Hensættelse i Strafcelle indtil 60 Dage, for Fanger, der udstaar Fængsel, dog 3 Maaneder.

Endvidere overfor Fanger, der udstaar *Hæfte*:

- 5) Udelukkelse fra Adgang til selv at sørge for deres Forplejning i højst 30 Dage, samt overfor Fanger, der udstaar *Fængsel*:
 6) Udelukkelse fra Arbejdsgodtgørelse.

Stk. 2. Flere Disciplinærstraffe kan anvendes i Forening.

Stk. 3. Den under 2) nævnte Straf kan kun anvendes, naar det efter indhentet Lægeerklæring maa antages at kunne ske uden Skade for Fangens legemlige og aandelige Sundhed.

Stk. 4. Den ved Hensættelse i Strafcelle foraarsagede Forlængelse af den idømte Straffetid maa ikke uden Samtykke af Justitsministeren overstige en Trediedel og aldrig Halvdelen af Straffetiden.

§ 48.

Spændetrøje, Haandjern, Hensættelse i Sikringscelle eller andre Sikringsmidler kan i det for Øjemedet nødvendige Omfang anvendes for at afværge truende Vold, betvinge voldsom Modstand eller forebygge Rømning. Hensættelse i Sikringscelle i længere Tid end 6 Maaneder kræver Justitsministerens Godkendelse.

§ 49.

Om Fuldbyrdsen af Fængsel, Ungdomsfængsel og Hæfte træffes i øvrigt nærmere Bestemmelser ved kgl. Anordning særlig for hver enkelt Strafart.

§ 50.

- Stk. 1. *Bøde*, der paalægges i Henhold til denne Lov, tilfalder Statskassen.
 Stk. 2. *Bøde* som Tillægsstraf til anden Strafart kan idømmes ved Lovovertrædelser, der skyldes Vindesyge.

§ 51.

Stk. 1. *Bøde* fastsættes i Tilfælde, hvor højere Mindestebeløb ikke er foreskrevet, til et Beløb af mindst 4 Kr.

Stk. 2. Ved Udmaalingen af en *Bødestraf* bliver der indenfor de Grænser, som Hensynet til Lovovertrædelsens Beskaffenhed og de i § 80 nævnte Omstændigheder tilsteder, at tage særligt Hensyn til den skyldiges Betalingssevne. De fornødne Oplysninger til Bedømmelse af denne bliver i det Omfang, som Hensynet til Sagens Betydning tilsiger, af Paatalemyndigheden at forelægge Retten.

§ 52.

- Stk. 1. Retten kan fastsætte en Frist af indtil 3 Maaneder til Bødens Betaling.
 Stk. 2. Afdragsvis Betaling kan tilstedes af Politiet.
 Stk. 3. Betales en *Bøde* ikke, bliver den at inddrive ved Udpantning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar.
 Stk. 4. *Bøde* kan ikke uden særlig Lovhjemmel kræves betalt i den bødefældtes Dødsbo eller inddrives hos nogen anden end den bødefældte.

§ 53.

Indgaar en *Bøde* ikke, træder i dennes Sted en Forvandlingsstraf af Hæfte eller Fængsel.

§ 54.

Stk. 1. *Bøde*, der er idømt eller vedtaget for en Domstol, afsones efter Reglerne om Straf af Hæfte. Fængsel kan dog anvendes, hvis den paagældende i Løbet af de sidste 5 Aar har udstaaet strengere Frihedsstraf end Hæfte eller mere end een Gang har udstaaet Forvandlingsstraf. Om Arten af Forvandlingsstraffen samt om dens Varighed træffer Retten Afgørelse samtidig med Bødens Fastsættelse. Forvandlingsstraffen kan ikke sættes lavere end 2 Dage og ikke højere end 9 Maaneder.

Stk. 2. Er *Bøde* idømt i Forbindelse med Frihedsstraf, fastsættes Forvandlingsstraffen til samme Strafart som Hovedstraffen og udstaas, dersom Tidspunktet for dens Indtræden tillader det, i Forbindelse med denne.

Stk. 3. Er en Del af Bøden betalt, bliver Forvandlingsstraffen forholdsvis at nedsætte, dog saaledes, at en Del af en Dag regnes som en hel Dag, og at Forvandlingsstraffen ikke kan nedsættes under ovennævnte Mindstetid. Er en Del af Bøden afsonet, men Resten tilbydes betalt, tages ved Beregningen af denne Rest alene Hensyn til de hele Dage, hvori Forvandlingsstraf er udstaaet.

§ 55.

Bøde, som er fastsat paa anden Maade end i § 54 nævnt, afsones efter Reglerne om Straf af Hæfte. Af Bøden afsones det Beløb, der udgør

indtil 60 Kr.....	med 1 Dag for hver	6 Kr.,
det overskydende Beløb indtil 400 Kr.....	— 1 — — —	10 —,
— — — — 4 000 —	— 1 — — —	50 —,
Resten.....	— 1 — — —	100 —,

dog saaledes, at den i § 54 foreskrevne laveste og højeste Grænse iagttages. Ved Afsoningsstraffens Beregning kommer i øvrigt kun den Del af Bøden i Betragtning, hvortil der svarer fulde Dages Hæfte.

7de Kapitel.

Betingede Straffedomme.

§ 56.

Stk. 1. Naar en Straffedom ikke lyder paa højere Straf end *Bøde*, Hæfte i 2 Aar eller Fængsel i 1 Aar, kan det i Dommen bestemmes, at Straffens Fuldbyrdselse skal udsættes, saaledes at Straffen bortfalder ved Udløbet af en af Retten fastsat Prøvetid, saafremt den dømte opfylder de i Loven foreskrevne Betingelser og de yderligere Vilkaar, som maatte være fastsat i Dommen. Prøvetiden er mindst 2, højst 5 Aar, regnet fra den endelige Doms Afsigelse. I Prøvetiden eller en Del af denne sættes den dømte under et i Dommen nærmere bestemt Tilsyn, medmindre dette efter Omstændighederne skønnes ikke at være formaalstjenligt.

Stk. 2. I Sager, i hvilke der skønnes at kunne blive Spørgsmaal om betinget Dom, bør der foretages en særlig Undersøgelse med det Formaal at tilvejebringe Oplysninger om Sigtedes tidligere og nuværende Forhold i Hjem, Skole og Arbejde, legemlige og aandelige Tilstand og om andre Omstændigheder, som antages at være af Betydning for Afgørelsen. Denne Undersøgelse foretages, naar Forholdene tillader det

og gør det ønskeligt, af en Institution, der fører Tilsyn med betinget domfældte Personer. Denne bør da saa tidligt som muligt af Paatalemyndigheden underrettes om Sagen og have Adgang til at gøre sig bekendt med de herhen hørende Oplysninger, som allerede maatte være tilvejebragt gennem Politiets Efterforskning. Den bør holdes underrettet om Tidspunktet for de Retsmøder, som derefter afholdes i Sagen, og have Adgang til at være repræsenteret ogsaa i lukkede Retsmøder.

§ 57.

Hvis den dømte gør sig skyldig til Straf for en Lovovertrædelse, om hvilken der inden Prøvetidens Udløb er indledet retslig Undersøgelse mod ham, bliver den udsatte Straf at fuldbyrde, saaledes at der fastsættes en fælles Straf for begge Lovovertrædelser. Dog kan Retten, hvis den nye Lovovertrædelse er uagtsom, eller den Straf, den dømte nu har forskyldt, ikke overstiger Bøde eller Hæfte, lade det have sit Forblivende ved Udsættelsen af den første Strafs Fuldbyrdelse eller, naar særlige Omstændigheder taler derfor, bestemme, at Fuldbyrdelsen af en for begge Lovovertrædelser fastsat samlet Straf udsættes.

§ 58.

Bliver en i Dommen fastsat Betingelse ikke overholdt, uden at dette skyldes Omstændigheder, der er den dømte utilregnelige, fuldbyrdes Straffen. Begærer den dømte det, bliver Sagen dog af Paatalemyndigheden paa ny at indbringe for den Ret, som har paakendt den i første Instans, eller med den dømtes Samtykke for Underretten i den Retskreds, hvori han bor eller opholder sig. Retten afgør da ved Kendelse, om Straffen skal fuldbyrdes, eller om det skal have sit Forblivende ved Udsættelsen enten paa de hidtidige eller paa ændrede Vilkaar. Saadan Kendelse kan ikke uden Justitsministerens Tilladelse paakæres for højere Ret.

§ 59.

Indledes inden Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse mod den betinget dømte for en Lovovertrædelse, begaaet før Dom i første Instans overgik ham, med det Udfald, at Tillægsstraf efter § 89 vilde være at idømme, fastsætter Retten en ny samlet Straf og bestemmer, under Iagttagelse af Reglerne i § 56, om Straffen bliver at fuldbyrde, eller om Fuldbyrdelsen paa ny skal udsættes. I sidste Fald fastsættes en ny Prøvetid.

§ 60.

Indledes efter Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse for en efter Afsigelsen af betinget Dom, men inden Prøvetidens Udløb begaaet Lovovertrædelse, kommer det stedfundne Brud paa Betingelsen for Straffens Bortfald i Betragtning som en skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af Straffen for denne Lovovertrædelse.

§ 61.

Bliver den idømte Straf ikke i Medfør af foranstaaende Bestemmelser fuldbyrdet, bortfalder Straffen og — bortset fra det i § 60 nævnte Tilfælde — Dommens Evne til at medføre Gentagelsesvirkning. Samtidig bortfalder de Bestemmelser, som Dommen maatte indeholde om Fortabelse af Rettigheder i Henhold til § 78.

den strafbare Handling.

710

Nr. 126.

- Indsættelse i A
- 1) naar nogen, der har været for Løsgænger eller endelige Løsladelse gaaede Forbrydelse Levevis, uden at d Sikkerhedsforvaring
 - 2) naar nogen, der har hus, inden 2 Aar og de foreliggende mæssig Forbryder, vendelse af Sikkerhe
 - 3) naar nogen, der for selsstraf, eller som Løsladelse gør sig sk han har Hang til at til Samfundets Sikke
 - 4) naar nogen har beg og han maa antages
 - 5) naar nogen, der er

Behandlingen bør ikke kræve Opfyldelse af Disciplinen og Arbejdspligtens Opfyldelse har gjort sig fortien den, der ved god Opførsel har gjort sig fortien

Henhold til § 16, eller findes Straf i syn til Retssikkerheden skønnes for ham, træffer Retten Bestem mindre indgribende Forholdsrbud imod Ophold paa et af Tilsyn eller Umyndspital, en Aandssvagefrankere eller i en ræve.

Stk. 1. Naar en Person, som for en Domme har udstaaet Fængselsstraf mindst 2 Aar, paa ny gør sig sig ninger kendetegner ham som hvis Hensynet til Samfund i Sikkerhedsforvaring, Stk. 2. Med Fængselrende Art, som er

Stk. 1. I hospital eller tilfælde løbet løbet løbet

§ 63.

- Stk. 1. Ingen til Arbejdshus dømt Person kan løslades, før 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, eller holdes tilbage i Arbejdshus udover 5 Aar. Finder Anstaltens Styrelse, at han efter 1 Aars Forløb bør løslades, træffer Fængselsnævnet Afgørelse herom. Naar 2 eller ved gentagen Indsættelse 3 Aar er forløbet, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om den dømte bør forblive i Arbejdshuset. Besluttes dette, skal Spørgsmaalet genoptages og ny Afgørelse træffes, hver Gang der yderligere er forløbet 1 Aar fra Indsættelsen, indtil 5 Aars Fristen er udløbet. Udover, hvad foran er foreskrevet, kan Spørgsmaalet om Løsladelse ikke forelægges Fængselsnævnet.
- Stk. 2. Løsladelse kan ske ubetinget eller paa Prøve. Prøvetiden er 1 Aar. I øvrigt finder Bestemmelserne i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, Anvendelse. Beslutning om Genindsættelse træffes af Fængselsnævnet.
- Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 1, til Arbejdshus overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.
- Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Arbejdshus indsatte Personer.

§ 64.

Arbejdshus udstaaes i en dertil bestemt Anstalt eller Anstaltsafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre. De i Arbejdshus indsatte Personer er undergivet Arbejdspligt efter Regler, som nærmere fastsættes ved kgl. Anordning. Friluftsarbejde anvendes i størst muligt Omfang. Bestemmelserne i § 35, Stk. 1, finder

og gør det ønskeligt, af en Institution, der fører Tilsyn med betinget domfældte Personer. Denne bør da saa tidligt som muligt af Paatalemyndigheden underrettes om Sagen og have Adgang til at gøre sig bekendt med de herhen hørende Oplysninger, som allerede maatte være tilvejebragt gennem Politiets Efterforskning. Den bør holdes underrettet om Tidspunktet for de Retsmøder, som derefter afholdes i Sagen, og have Adgang til at være repræsenteret ogsaa i lukkede Retsmøder.

§ 57.

Hvis den dømte gør sig skyldig til Straf for en Lovovertrædelse, om hvilken der inden Prøvetidens Udløb er indledet retslig Undersøgelse mod ham, bliver den udsatte Straf at fuldbyrde, saaledes at der fastsættes en fælles Straf for begge Lovovertrædelser. Dog kan Retten, hvis den nye Lovovertrædelse er uagtsom, eller den Straf, den dømte nu har forskyldt, ikke overstiger Bøde eller Hæfte, lade det have sit Forblivende ved Udsættelsen af den første Strafs Fuldbyrdelse eller, naar særlige Omstændigheder taler derfor, bestemme, at Fuldbyrdelsen af en for begge Lovovertrædelser fastsat samlet Straf udsættes.

§ 58.

Bliver en i Dommen fastsat Betingelse ikke overholdt, uden at dette skyldes Omstændigheder, der er den dømte utilregnelige, fuldbyrdes Straffen. Begærer den dømte det, bliver Sagen dog af Paatalemyndigheden paa ny at indbringe for den Ret, som har paakendt den i første Instans, eller med den dømtes Samtykke for Underretten i den Retskreds, hvori han bor eller opholder sig. Retten afgør da ved Kendelse, om Straffen skal fuldbyrdes, eller om det skal have sit Forblivende ved Udsættelsen enten paa de hidtidige eller paa ændrede Vilkaar. Saadan Kendelse kan ikke uden Justitsministerens Tilladelse paakæres for højere Ret.

§ 59.

Indledes inden Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse mod den betinget dømte for en Lovovertrædelse, begaaet før Dom i første Instans overgik ham, med det Udfald, at Tillægsstraf efter § 89 vilde være at idømme, fastsætter Retten en ny samlet Straf og bestemmer, under Iagttagelse af Reglerne i § 56, om Straffen bliver at fuldbyrde, eller om Fuldbyrdelsen paa ny skal udsættes. I sidste Fald fastsættes en ny Prøvetid.

§ 60.

Indledes efter Prøvetidens Udløb retslig Undersøgelse for en efter Afsigelsen af betinget Dom, men inden Prøvetidens Udløb begaaet Lovovertrædelse, kommer det stedfundne Brud paa Betingelsen for Straffens Bortfald i Betragtning som en skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af Straffen for denne Lovovertrædelse.

§ 61.

Bliver den idømte Straf ikke i Medfør af foranstaaende Bestemmelser fuldbyrdet, bortfalder Straffen og — bortset fra det i § 60 nævnte Tilfælde — Dommens Evne til at medføre Gentagelsesvirkning. Samtidig bortfalder de Bestemmelser, som Dommen maatte indeholde om Fortabelse af Rettigheder i Henhold til § 78.

8de Kapitel.

Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring.

§ 62.

- Indsættelse i Arbejdshus i Stedet for Fængselsstraf kan idømmes,
- 1) naar nogen, der har udstaaet 2 Fængselsstraffe for Berigelsesforbrydelse eller for Løsgængereri eller været indsat i Arbejdshus, inden 3 Aar efter den sidste endelige Løsladelse gør sig skyldig i en af de nævnte Forbrydelser, og de begaaede Forbrydelser maa betragtes som Udslag af Hang til Lediggang og uordnet Levevis, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,
 - 2) naar nogen, der har udstaaet 3 Straffe for Betleri eller været indsat i Arbejdshus, inden 2 Aar efter den sidste endelige Løsladelse gør sig skyldig i Betleri, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,
 - 3) naar nogen, der for en i Kapitel 24 omhandlet Forbrydelse har udstaaet Fængselsstraf, eller som har været indsat i Arbejdshus, inden 3 Aar efter den endelige Løsladelse gør sig skyldig i saadan Forbrydelse, og den skyldiges Forhold udviser, at han har Hang til at begaa Forbrydelser af nævnte Art, uden at dog Hensynet til Samfundets Sikkerhed kræver Anvendelse af Sikkerhedsforvaring efter § 65,
 - 4) naar nogen har begaaet en Forbrydelse under Paavirkning af spirituøse Drikke, og han maa antages at være forfalden til Drukkenskab,
 - 5) naar nogen, der er straffet efter § 256, paa ny gør sig skyldig i Overtrædelse af denne Bestemmelse.

§ 63.

Stk. 1. Ingen til Arbejdshus dømt Person kan løslades, før 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, eller holdes tilbage i Arbejdshus udover 5 Aar. Finder Anstaltens Styrelse, at han efter 1 Aars Forløb bør løslades, træffer Fængselsnævnet Afgørelse herom. Naar 2 eller ved gentagen Indsættelse 3 Aar er forløbet, afgør Fængselsnævnet efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om den dømte bør forblive i Arbejdshuset. Besluttes dette, skal Spørgsmaalet genoptages og ny Afgørelse træffes, hver Gang der yderligere er forløbet 1 Aar fra Indsættelsen, indtil 5 Aars Fristen er udløbet. Udover, hvad foran er foreskrevet, kan Spørgsmaalet om Løsladelse ikke forelægges Fængselsnævnet.

Stk. 2. Løsladelse kan ske ubetinget eller paa Prøve. Prøvetiden er 1 Aar. I øvrigt finder Bestemmelserne i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, Anvendelse. Beslutning om Genindsættelse træffes af Fængselsnævnet.

Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 1, til Arbejdshus overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.

Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Arbejdshus indsatte Personer.

§ 64.

Arbejdshus udstaaes i en dertil bestemt Anstalt eller Anstaltsafdeling, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre. De i Arbejdshus indsatte Personer er undergivet Arbejdspligt efter Regler, som nærmere fastsættes ved kgl. Anordning. Friluftsarbejde anvendes i størst muligt Omfang. Bestemmelserne i § 35, Stk. 1, finder

tilsvarende Anvendelse. Behandlingen bør ikke være haardere, end Hensynet til Disciplinen og Arbejdspligtens Opfyldelse kræver. Arbejdshusets Styrelse kan tilstaa den, der ved god Opførsel har gjort sig fortjent dertil, en begrænset Udgangstilladelse.

§ 65.

Stk. 1. Naar en Person, som for en i Kapitel 24 omhandlet Forbrydelse eller ifølge 2 Domme har udstaaet Fængselsstraf eller har hensiddet i Arbejdshus i tilsammen mindst 2 Aar, paa ny gør sig skyldig til Straf af Fængsel, og de foreliggende Oplysninger kendetegner ham som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, kan Retten, hvis Hensynet til Samfundets Sikkerhed findes at kræve det, dømme ham til at tages i Sikkerhedsforvaring, der da træder i Stedet for Straf.

Stk. 2. Med Fængsel kan efter Omstændighederne ligestilles Frihedsstraffe af tilsvarende Art, som er udstaaet i Udlandet.

§ 66.

Stk. 1. Ingen til Sikkerhedsforvaring dømt Person kan løslades, før 4, i Gentagelsestilfælde 8 Aar er forløbet efter Indsættelsen. Naar 4, henholdsvis 8 Aar er forløbet, afgøres Spørgsmaalet, om Løsladelse skal finde Sted, af Fængselsnævnet. Løsladelse sker paa Prøve efter de i §§ 38, Stk. 2 og 3, 39, Stk. 1, og 40, Stk. 2, indeholdte Regler. Prøvetiden, der mindst skal være 2 Aar, fastsættes af Fængselsnævnet, som ligeledes træffer Beslutning om Genindsættelse. Nægtes Løsladelse, kan Spørgsmaalet tidligst efter 2 Aars Forløb rejses paa ny.

Stk. 2. Naar en Person har hensiddet 20 Aar i Sikkerhedsforvaring, skal han løslades, medmindre Fængselsnævnet anser dette for betænkeligt. Spørgsmaalet om hans fortsatte Forbliven i Forvaringsanstalten forelægges da for Landsretten for den Landsdel, i hvilken Anstalten er beliggende. Afgørelsen træffes ved Kendelse. Bestemmer Retten, at han skal blive i Forvaringsanstalten, forelægges Spørgsmaalet derefter paa ny Retten hvert femte Aar. Naar Løsladelse finder Sted efter Forløbet af 20 Aar eller mere, er Løsladelsen ubetinget.

Stk. 3. For de i Henhold til § 37, Stk. 2, til Forvaringsanstalt overførte Fanger gælder ovenstaaende Regler ikke.

Stk. 4. De i § 46 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse overfor de i Forvaringsanstalt anbragte Personer.

§ 67.

Sikkerhedsforvaring udstaaes af Mænd i en dertil indrettet Statsanstalt eller Afdeling af en saadan, af Kvinder i Arbejdshus under lagttagelse af de i § 66 givne Regler. Angaaende Arbejdspligten, Arbejdspenge og Behandlingen finder Reglerne i § 64 tilsvarende Anvendelse med fornøden Hensyntagen til Forvaringsfangernes større Farlighed. Udgangstilladelse kan ikke meddeles.

§ 68.

Nærmere Bestemmelser om Behandlingen af de til Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring dømte Personer træffes ved kgl. Anordning, hvorved tillige fastsættes Disciplinærstraffe svarende til de i § 47 omhandlede. § 48 finder tilsvarende Anvendelse paa saadanne Personer.

§ 69.

Saaftremt en i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt indsat Person idømmes Frihedsstraf, afbrydes hans Ophold sammesteds, saa længe Afsoningen af Straf finder Sted.

9de Kapitel.

Andre Retsfølger af den strafbare Handling.

§ 70.

Stk. 1. Bliver en tiltalt frifundet for Straf i Henhold til § 16, eller findes Straf i Henhold til § 17 uanvendelig, men det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, at der anvendes andre Foranstaltninger overfor ham, træffer Retten Bestemmelse derom. Kan Sikkerhed ikke ventes opnaaet ved mindre indgribende Forholdsregler, saasom Sikkerhedsstilling, Anvisning af eller Forbud imod Ophold paa et bestemt Sted, Paalæg af den i § 72 omhandlede Art, Beskikkelse af Tilsyn eller Umyndiggørelse, bliver den paagældende at anbringe i et Sindssygehospital, en Aandssvage- eller anden Kur- eller Plejeanstalt, en Helbredelsesanstalt for Drankere eller i en særlig Forvaringsanstalt. Indenfor de af Retten dragne Grænser træffer Øvrigheden de nærmere Bestemmelser, som Foranstaltningens Udførelse maatte udkræve.

Stk. 2. Saaftremt der bliver Tale om at dømme en tiltalt til Anbringelse i Hospital eller Anstalt, kan der af Retten beskikkes ham en dertil egnet og villig Tilsynsværge, om muligt en Person af hans nærmeste paarørende. Tilsynsværgeren skal dels sammen med den beskikkede Forsvarer bistaa Tiltalte under Sagen, dels senere holde sig underrettet om hans Tilstand og drage Omsorg for, at Opholdet i Hospitalet eller Anstalten ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Stk. 3. Paa Foranledning af Paatalemyndigheden, vedkommende Anstaltsledelse eller Tilsynsværgeren kan den Ret, som har paakendt Sagen i 1ste Instans, til enhver Tid ved Kendelse forandre den trufne Afgørelse om Foranstaltningens Art eller efter indhentet Lægeerklæring ophæve denne foreløbigt eller endeligt.

§ 71.

Er den, der har begaaet en strafbar Handling, efter dennes Foretagelse, men før Dom er gaaet, kommet i en ikke blot forbigaaende Tilstand af den i § 16 eller § 17 omhandlede Art, afgør Retten, om Straf skal idømmes, eller om den forskyldte Straf skal bortfalde. Hvis det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, træffer Retten i Dommen Bestemmelse om, at Foranstaltninger i Overensstemmelse med § 70 skal bringes til Anvendelse i Stedet for Straf, eller indtil Straffen maatte kunne fuldbyrdes.

§ 72.

Stk. 1. Bliver nogen for en i denne Lov omhandlet Forbrydelse dømt til Frihedsstraf, og Retten finder, at Forbrydelsen er begaaet under Paavirkning af spirituøse Drikke, kan der ved Dommen gives den dømte Paalæg om, at han under Ansvar efter § 138, Stk. 2, i et vist Tidsrum, dog ikke udover 5 Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke maa nyde eller købe spirituøse Drikke; tilsvarende Paalæg kan gives, dersom vedkommende frifindes i Henhold til § 18, naar Frihedsstraf ellers vilde være forskyldt. Maa det tillige antages, at den paagældende er forfalden til Drukkenskab, skal der ved Dommen gives ham saadant Paalæg.

Stk. 2. Af Politiet skal der saa vidt muligt gives Beværtere, handlende og Uddelere Paalæg om under Ansvar efter § 138, Stk. 3, ikke at udskænke, sælge eller uddele spirituøse Drikke til en efter Stk. 1 domfældt Person.

§ 73.

Fremgaar det af indhentet Lægeerklæring og Sagens øvrige Omstændigheder, at en i § 72, Stk. 1, omhandlet eller en efter § 138, Stk. 1 eller 2, strafskyldig Person er

forfalden til Drukkenskab, kan det ved Dommen bestemmes, at han efter Straffens Udstaaelse eller, naar betinget Straffedom gives, straks skal anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig Anstalt eller Anstaltsafdeling, indtil han maa anses for helbredet. Det længste Tidsrum for Anbringelsen fastsættes ved Dommen til 18 Maaneder, i Gentagelsestilfælde til 3 Aar. Antages den saaledes anbragte før det fastsatte Tidsrums Udløb for helbredet, eller viser Anbringelsen sig hensigtsløs, bestemmer Justitsministeren efter Indstilling af Anstaltens Styrelse og efter indhentet Lægeerklæring, om Anbringelsen skal ophøre.

§ 74.

Ved kgl. Anordning kan der gives Bestemmelser om Behandlingen af de i Henhold til §§ 70 og 73 i Anstalt anbragte Personer, derunder om deres Beskæftigelse ved passende Arbejde.

§ 75.

Undsiger nogen en anden eller truer med Brand eller anden Ulykke, kan det, naar Straf enten er udelukket eller ikke findes at give tilstrækkelig Sikkerhed, under en af det offentlige paa Begæring af den truede eller, hvis almene Hensyn kræver det, uden saadan Begæring anlagt Sag ved Dom paalægges ham at foretage, hvad Retten finder nødvendigt for at sikre mod Truselens Udførelse, og om fornødent bestemmes, at han skal tages i Varetægt, i hvilket sidste Tilfælde Retten tillige afgør, om Varetægten skal ske efter Reglerne om Varetægtsfængsel eller i en af de i §§ 64, 67, 70 og 73 omhandlede Anstalter. De givne Paalæg eller trufne Foranstaltninger kan ophæves af Paatalemyndigheden, naar den anser det uforløst at opretholde dem, og den truede samtykker deri, og ellers ved Kendelse af den Ret, der har paa-kendt Sagen i første Instans. Paa den dømtes Begæring bliver Sagen paa ny at indbringe for Retten, medmindre Paatalemyndigheden skønner, at Forholdene er ganske uforandrede, og der ikke er gaaet 1 Aar efter Dommen eller efter en senere Retskendelse.

§ 76.

Stk. 1. Naar en Udlænding, der ikke i de sidste 5 Aar har haft stadigt Ophold i den danske Stat, dømmes til Fængsel i 2 Aar eller derover, skal det, saafremt ikke særlige Omstændigheder taler derimod, i Dommen bestemmes, at han efter udstaaet Straf bliver at udbringe af Riget. Dømmes en Udlænding i øvrigt til Fængsel, kan der, hvis hans Forhold giver Anledning dertil, i Dommen træffes saadan Bestemmelse.

Stk. 2. Inden Udbringelsen skal den paagældende til Politiets Protokol advares om det med ulovlig Tilbagevendende forbundne Strafansvar.

§ 77.

Stk. 1. Ved Dom kan, naar ikke andet særlig er bestemt, til Fordel for Statskassen inddrages

- 1) Genstande, der er frembragt ved en strafbar Handling eller har været brugt eller bestemt til at bruges ved en forsætlig Lovovertrædelse, for saa vidt de tilhører nogen for Gerningen ansvarlig,
- 2) Genstande, der maa anses bestemt til at tjene et forbrydersk Formaal, naar deres Inddragelse af Hensyn til Retssikkerheden findes fornøden,
- 3) det ved en strafbar Handling indvundne Udbytte, for saa vidt ingen kan gøre retsligt Krav derpaa, eller et Beløb, der skønnes at svare dertil.

Stk. 2. Politiet træffer Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med de i Medfør af Nr. 2 inddragne Ting. I øvrigt bliver det inddragne, for saa vidt nogen har

lidt Skade ved den strafbare Handling, og Erstatning ikke paa anden Maade kan faas hos den skyldige, at anvende til Dækning af Erstatningskravet, saaledes at dette gaar forud for Statens Krav.

§ 78.

Stk. 1. Naar nogen for en Forbrydelse, begaaet efter det fyldte 18de Aar, dømmes til Fængsel, herunder dog ikke Ungdomsfængsel, eller til Indsættelse i Arbejdshus eller til at tages i Sikkerhedsforvaring i Medfør af § 65, og han findes at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, bliver ved Dommen de borgerlige Rettigheder at frakende ham. Derved bortfalder Retten

- 1) til offentlige Tjenester og Hverv, som han beklæder, samt til at opnaa Ansættelse i saadanne,
- 2) til at stemme og vælges ved offentlige Valg,
- 3) til at virke som Dispachør, Mægler eller autoriseret Translatør, som Læge, Tandlæge, Dyrlæge eller Jordemoder, som Landinspektør, som Bestyrer af eller Lærer ved Opdragelseshjem samt Skoler for Børn og unge Mennesker, som Lods og i øvrigt i Stilling eller Hverv eller ifølge Næringsadkomst, hvis Opnaaelse eller Udøvelse i Lovgivningen er betinget af hæderlig Vandel eller lignende,
- 4) til Pension, Understøttelse eller anden Ydelse af det offentlige, hvis Opnaaelse eller Nydelse i Lovgivningen er betinget af, at vedkommende ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller lignende.

Stk. 2. Fradømmelsen af de borgerlige Rettigheder sker for et ved Dommen bestemt Tidsrum, ikke under 5 Aar, eller for bestandig.

Stk. 3. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Betingelser for Fortabelse af de i Stk. 1 under 1—4 nævnte Rettigheder, eller er der truffet særlige Bestemmelser om Fortabelsens Varighed eller Virkninger i øvrigt, kan Frakendelse kun ske overensstemmende med disse Regler.

Stk. 4. Rettighederne fortabes fra den Dag, da Dommen bliver endelig.

Stk. 5. Fradømmes Rettighederne paa Tid, regnes denne fra den Dag, da Straffen er udstaaet, forældet eller eftergivet, eller da Domfældte er blevet endeligt løsladt fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. I de i § 11 omhandlede Tilfælde, samt naar hele den idømte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Tiden fra den endelige Doms Afsigelse.

§ 79.

Stk. 1. Har nogen paa strafbar Maade forset sig i en af de i § 78, Nr. 1 og 3, nævnte Virksomheder eller i nogen Stilling, hvortil kræves særlig Prøve, og derved vist sig uskikket til at udøve saadan Virksomhed eller beklæde saadan Stilling eller uværdig til den for samme fornødne Tillid, kan Retten til at udøve Virksomheden eller beklæde Stillingen frakendes ham enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.

Stk. 2. Er der i Lovgivningen fastsat særlige Regler om Betingelserne for eller Varigheden og de øvrige Virkninger af saadan Frakendelse af Rettigheder, kan Frakendelsen kun ske overensstemmende med disse Regler.

Stk. 3. Anke har ikke opsættende Virkning.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 78, sidste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse.

Stk. 5. Virkningen af de i denne Paragraf omhandlede Domme bortfalder ved kgl. Resolution eller efter de særlige Regler, som vedkommende Love maatte indeholde.

10de Kapitel.

Straffens Fastsættelse.

§ 80.

Stk. 1. Ved Straffens Udmaalning bliver der foruden til Lovovertrædelsens Grovhed og Farlighed særlig at tage Hensyn til Gerningsmandens foregaaende Vandel, Alder og Forhold før og efter Gerningen, til Styrken af hans for Dagen lagte forbryderske Sindelag samt Bevæggrundene til Handlingen.

Stk. 2. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil i Regelen være at anse som en skærpende Omstændighed.

§ 81.

Stk. 1. Det er en Betingelse for Anvendelsen af Bestemmelser om forhøjet Straf eller andre Retsfølger i Gentagelsestilfælde, at Gerningsmanden, inden han paa ny forbrød sig, i den danske Stat er fundet skyldig i en efter det fyldte 18de Aar begaaet strafbar Handling, som Lovens tillægger Gentagelsesvirkning paa den nu begaaede, eller i Forsøg paa eller Medvirken til en saadan. For saa vidt angaar Bestemmelsen i § 65, gælder foranstaaende Regel om Gerningsmandens Alder ved Begaaelsen af den strafbare Handling dog ikke.

Stk. 2. Retten kan tillægge Straffedomme afsagte udenfor den danske Stat samme Gentagelsesvirkning som de her i Landet afsagte.

Stk. 3. Gentagelsesvirkningen ophører, naar der, førend den nye strafbare Handling blev begaaet, er forløbet 5 Aar, efter at den tidligere Straf er udstaaet, endeligt eftergivet eller bortfaldet, eller efter at Domfældte er blevet endeligt løsladt fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Er den tidligere Straf en Bødestraf, regnes den nævnte Frist fra Datoen for den endelige Dom eller Bødens Vedtagelse.

§ 82.

Findes nogen at have udøvet en eller flere Forbrydelser erhvervs- eller vanemæssigt, kan, for saa vidt andet ikke er bestemt, Straffen forhøjes med indtil det halve, i Gentagelsestilfælde indtil det dobbelte.

§ 83.

Stk. 1. Begaas nogen af de i §§ 119, 121, 141, 142, 180, 181, 237, 244—247, 252, 260, 261, 266 og 291, Stk. 2, omhandlede Forbrydelser af en Fange, der udstaar Straf eller af anden Grund holdes i Forvaring, forhøjes den i de nævnte Bestemmelser foreskrevne Straf til det dobbelte. Straffen kan dog i intet Tilfælde fastsættes lavere end Hæfte. Udstaar Fangen Straf af Fængsel, eller hensidder han i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt (§ 67), kan der ikke anvendes lavere Straf end Fængsel, saaledes at der i Tilfælde, hvor der ikke er foreskrevet højere Straf end Hæfte, i Stedet for denne Straf idømmes Fængsel i samme Tidsrum; denne Straf kan da idømmes i kortere Tid end foreskrevet i § 33.

Stk. 2. Bestemmelsen i Stk. 1., 1ste Punktum, finder tilsvarende Anvendelse, dersom de der nævnte Forbrydelser begaas af en tidligere Fange overfor en ved den paagældende Anstalt ansat Person eller med Hensyn til Anstalten eller dens Ejendele, samt naar en tidligere Fange gør sig skyldig i en af de i § 124 omhandlede Forbrydelser i Forhold til en i den paagældende Anstalt hensiddende Fange.

Stk. 3. At Gerningen er udført af flere i Forening, vil altid være at anse som en skærpende Omstændighed.

Stk. 4. Dersom flere Fanger har aftalt at begaa en af de i Stk. 1. omhandlede Forbrydelser, vil Hovedmændene, selv om Forbrydelsen ikke fuldbyrdes, være at straffe som for fuldbyrdet Forbrydelse. Under de i § 22 omhandlede Omstændigheder kan Straffen dog nedsættes.

Stk. 5. Dersom den, der er dømt til Fængsel paa Livstid og ikke benaadet, i eller udenfor Fængselet begaar en ny Forbrydelse, fastsættes det ved Dommen, hvilken Frihedsstraf han vilde have forskyldt, hvis den Straf, han tidligere er idømt, ikke var livsvarig. Desuden kan der efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler idømmes ham Straf, svarende til en eller flere af de i § 47 nævnte Disciplinærstraffe. Det kan ved Anordningen fastsættes, at den i § 47, Stk. 1, under Nr. 1 foreskrevne Straf skal kunne idømmes paa ubestemt Tid, ligesom de under Nr. 2—4 foreskrevne største Tidsrum kan fordobles.

§ 84.

Stk. 1. Den for en strafbar Handling i Lovens foreskrevne Straf kan nedsættes:

- 1) naar nogen har overskredet Grænserne for lovligt Nødværge eller for den ved § 14 hjemlede Nødret;
- 2) naar Gerningsmanden, da han foretog den strafbare Handling, ikke var fyldt 18 Aar, og Anvendelsen af Lovens fulde Straf paa Grund af hans Ungdom maa anses unødvendig eller skadelig. Straffen for saadanne Personer maa ikke overstige Fængsel i 8 Aar;
- 3) naar Gerningsmanden har handlet i undskyldelig Uvidenhed om eller undskyldelig Misforstaaelse af Retsregler, der forbyder eller paabyder Handlingens Foretagelse;
- 4) naar Gerningen er udført i en af den skadelidende ved retsstridigt Angreb eller grov Fornærmelse fremkaldt oprørt Sindsstemning;
- 5) naar nogen ved sit Afhængighedsforhold til en anden eller ved Trusel om betydelig Skade har ladet sig bevæge til Gerningen;
- 6) naar Gerningsmanden, efter at den strafbare Handling er fuldbyrdet, frivillig har afværget den af hans Handling flydende Fare;
- 7) naar Gerningsmanden, efter at den strafbare Handling er fuldbyrdet, fuldt ud har genoprettet den ved Gerningen forvoldte Skade;
- 8) naar han i øvrigt frivilligt har bestræbt sig for at forebygge Fuldbrydelsen eller genoprette den ved Gerningen forvoldte Skade;
- 9) naar han frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig Tilstaaelse.

Stk. 2. I de under Nr. 1—6 omhandlede Tilfælde kan Straffen under i øvrigt formildende Omstændigheder bortfalde.

§ 85.

Stk. 1. Er en strafbar Handling begaaet under Indflydelse af stærk Sindsbevægelse, anden forbigaaende sjælelig Uligevægtighed eller andre særlige Omstændigheder, der i saa betydelig Grad forringer den Strafværdighed, som Handlinger af den paagældende Art regelmæssig vidner om, at Anvendelse af den foreskrevne Straf vilde være uforholdsmæssig haard, bliver Straffen at nedsætte og kan, naar det paagældende Straffebud ikke hjemler højere Straf end Hæfte, bortfalde. Hidrører den sjælelige Uligevægtighed fra selvforskyldt Beruselse, finder foranstaaende Bestemmelse kun Anvendelse, saafremt Tiltalte ikke tidligere er fundet skyldig i en lignende strafbar Handling eller i Overtrædelse af § 138, Stk. 1. eller 2., og kun under i øvrigt formildende Omstændigheder.

Stk. 2. Betinget Straffedom kan i disse Tilfælde anvendes, selv om Straffen overstiger den i § 56 angivne Størrelse.

§ 86.

Har den skyldige været underkastet Varetægtsfængsel, der ikke kan tilskrives hans eget Forhold under Sagen, bliver det i Dommen at bestemme, at en nærmere fastsat Del af den idømte Straf eller hele denne dermed skal anses som udstaaet. Dersom Dommen lyder paa Ungdomsfængsel eller Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, kommer det i Dommen fastsatte Tidsrum til Afkortning i de i §§ 42, 63 og 66 for Hensidten i Ungdomsfængsel, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring fastsatte Tidsrum.

§ 87.

Naar nogen i Henhold til § 79 frakendes de der omhandlede Rettigheder, kan Straffen nedsættes og, hvis den ikke vilde have overstegte Hæfte, bortfalde.

§ 88.

Stk. 1. Har nogen ved en eller flere Handlinger begaaet flere Lovovertrædelser, fastsættes der for disse en fælles Straf indenfor den foreskrevne Strafferamme eller, hvis flere Strafferammer kommer i Betragtning, den strengeste af disse. Under særdeles skærpene Omstændigheder kan Straffen overstige den højeste for nogen af Lovovertrædelserne foreskrevne Straf med indtil det halve.

Stk. 2. Medfører de til Straffens Bestemmelse medvirkende Lovovertrædelser Frihedsstraf af forskellig Art, fastsættes en fælles Frihedsstraf i den strengeste Strafart.

Stk. 3. Medfører en af Lovovertrædelserne Frihedsstraf, en anden Bøde, kan Retten i Stedet for en fælles Frihedsstraf idømme Bøde ved Siden af Frihedsstraf.

Stk. 4. Den, der dømmes til Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, kan ikke samtidig idømmes Frihedsstraf. Dersom Tiltalte foruden den eller de Lovovertrædelser, for hvilke han i Medfør af § 62 kan dømmes til Indsættelse i Arbejdshus, tillige har begaaet en eller flere andre Lovovertrædelser, kan han for alle de begaaede Lovovertrædelser dømmes til Indsættelse i Arbejdshus.

§ 89.

Stk. 1. Findes nogen, som allerede er dømt til Straf, yderligere skyldig i en forud for Dommen begaaet strafbar Handling, bliver en Tillægsstraf at idømme, for saa vidt samtidig Paakendelse vilde have medført Forhøjelse af Straffen. Dersom Fuldbrydelsen af den tidligere idømte Straf ikke er afsluttet, bliver Reglerne i § 88 saa vidt muligt at følge, og Tillægsstraf kan da idømmes i kortere Tid end foreskrevet i §§ 33 og 44.

Stk. 2. Medfører den sidst paakendte Lovovertrædelse Fængselsstraf, medens den tidligere idømte Straf bestod i Hæfte, bliver denne, hvis den ikke er fuldt udstaaet, af den straffuldbyrdende Myndighed at omsætte efter det i § 90 angivne Forhold.

Stk. 3. Dersom der for den nu til Paakendelse foreliggende Lovovertrædelse er forskyldt Frihedsstraf, og den tidligere Dom lød paa Indsættelse i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, bestemmer Retten, om det skal have sit Forblivende ved den tidligere Dom, eller om Tiltalte for begge Lovovertrædelser vil være at idømme Fængselsstraf. Dersom i sidstnævnte Tilfælde Domfældte har hensiddet i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt, bestemmes det i Dommen, at en forholdsmæssig Del af den idømte Straf dermed skal anses som udstaaet.

Stk. 4. Idømmes der ved den sidste Dom Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, medens den først afsagte Dom lød paa Frihedsstraf, bliver denne Dom for saa vidt at ophæve. Dersom Straffen er udstaaet helt eller delvis, kommer det Tidsrum, i hvilket Afsoning har fundet Sted — hvis det er Straf af Hæfte, da omsat efter det i § 90 angivne Forhold —, til Afkortning i de i §§ 63 og 66 for Hensidten i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt fastsatte Tidsrum.

§ 90.

Stk. 1. Hvor den for en Lovovertrædelse foreskrevne Straf skal omsættes, regnes 2 Dages Fængsel lige med 3 Dages Hæfte.

Stk. 2. Kan en ved Loven hjemlet Strafforhøjelse ikke ske indenfor de for den foreskrevne Strafart dragne Grænser, omsættes Straffen til den nærmest strengere Strafart. Dog skal, hvor Forhøjelse af den almindelige for en Forbrydelse foreskrevne Straf er hjemlet, Hæfte kunne idømmes indtil 3 Aar og tidsbestemt Fængsel indtil 20 Aar.

§ 91.

Overstiger den for en Handling foreskrevne Straf ikke Hæfte, kan i Stedet for Hæfte Fængsel i indtil samme Tid idømmes, hvis den skyldige tidligere har udstaaet Straf af Fængsel.

11te Kapitel.

Bortfald af den strafbare Handlings Retsfølger.

§ 92.

Strafansvar bortfalder

- 1) ved den skyldiges Død, jfr. herved § 52, Stk. 4,
- 2) ved Eftergivelse af den forurettede, inden Sagen er optaget til Dom, naar Lovovertrædelsen er Genstand for privat Paatale, eller inden Paatale er begæret, naar Lovovertrædelsen kun efter den forurettedes Begæring paatales af det offentlige,
- 3) for saa vidt angaar Overtrædelser af nærværende Lov ved Forældelse overensstemmende med Bestemmelserne i §§ 93 og 94, dog at Strafansvar for de i 16de Kapitel omhandlede Forbrydelser ikke forældes, saafremt den forskyldte Straf overstiger Bøde. Ved andre Lovovertrædelser, for hvilke særlige Regler om Forældelse ikke er givet, afgør Retten, dersom Betingelserne for Forældelse efter de nævnte Bestemmelser er til Stede, om Strafansvaret kan bortfalde. Strafansvar for Overtrædelser af Love om offentlige Skatter og Afgifter, hvorved pligtige Ydelser søges unddraget det offentlige, forældes dog ikke uden særlig Hjemmel.

§ 93.

Stk. 1. Forældelsesfristen er

- 1) 2 Aar, naar den for Lovovertrædelsen paadragne Straf ikke vilde overstige Bøde eller Hæfte i 2 Aar,
- 2) 5 Aar, naar Straffen vilde blive Hæfte over 2 Aar eller Fængsel ikke over 1 Aar, og
- 3) 10 Aar, naar Straffen vilde blive større, men den højeste for Gerningen foreskrevne Straf ikke overstiger Fængsel i 6 Aar.

Stk. 2. Hvis Strafansvaret for en Forbrydelse herefter ikke er forældet, men der fra Forbrydelsens Udøvelse er forløbet 10 Aar, afgør Justitsministeren, om Paatale skal finde Sted.

§ 94.

Stk. 1. Forældelsesfristen løber fra den Dag, da den strafbare Virksomhed eller Undladelse er ophørt. Er Handlingens Strafbarhed gjort afhængig af en senere Begivenhed, løber Forældelsesfristen dog først fra dens Indtræden. Fristen afbrydes ved ethvert Rettergangsskridt, hvorved den paagældende er betegnet som sigtet. Standses den paabegyndte Forfølgning paa ubestemt Tid, løber Forældelsen videre, som om Forfølgning ikke havde fundet Sted. Skyldes Standsningen, at Sigtede har unddraget

sig Forfølgningen, medregnes Forfølgningstiden dog ikke ved Beregningen af Forældelsesfristen.

Stk. 2. Er den strafbare Handling begaaet paa dansk Skib udenfor Riget, løber Fristen først fra den Dag, da Skibet er kommet til dansk Havn eller til et Sted med dansk Konsulat, dog saaledes at Fristens Begyndelse ikke udsættes længere end 1 Aar.

§ 95.

Stk. 1. Naar Strafansvar er bortfaldet ved Forældelse, kan de i §§ 30 og 62—75 omhandlede Foranstaltninger ikke anvendes, ej heller de i §§ 78 og 79 omhandlede Rettigheder frakendes den skyldige.

Stk. 2. De i §§ 62—75 omhandlede Sikkerhedsforanstaltninger skal ikke kunne bringes til Anvendelse, naar der er forløbet 10 Aar, efter at den paagældende Handling blev begaaet.

§ 96.

Stk. 1. Adgangen til at fuldbyrde Straf af Bøde, Hæfte samt af Fængsel ikke over 1 Aar bortfalder efter 5 Aars Forløb. Efter 10 Aars Forløb kan ingen Straffedom fuldbyrdes uden Justitsministerens Paabud.

Stk. 2. I ovennævnte Frister medregnes ikke den Tid, i hvilken Straffens Fuldbyrdelse har været udsat i Medfør af § 56 eller ikke har kunnet paabegyndes paa Grund af Frihedsstrafs Udstaaelse eller Indsættelse i Arbejdshus, Forvaringsanstalt eller Helbredelsesanstalt for Drankere.

§ 97.

Stk. 1. Naar de borgerlige Rettigheder i Medfør af § 78 er frakendt nogen, kan han ved Æresoprejsning generhverve disse. Der skal dog være forløbet mindst 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Løsladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, ligesom det er en Betingelse, at Domfældte i de sidste 5 Aar har ført en hæderlig Vandel, samt at han, saa vidt hans økonomiske Evne har muliggjort det, har bestræbt sig for at erstatte den ved Forbrydelsen forvoldte Skade. I de i § 11 omhandlede Tilfælde, samt naar hele den idømte Straf er anset som udstaaet ved Varetægtsfængsel, regnes Fristen fra den endelige Doms Afsigelse.

Stk. 2. Æresoprejsning meddeles af Justitsministeren eller ved Retskendelse.

Stk. 3. Begæring om Æresoprejsning ved Retskendelse indgives til Paatalemyndigheden, der efter at have indhentet de fornødne Oplysninger indbringer Sagen for Retten paa det Sted, hvor Domfældte bor eller sidst har boet her i Riget. I fornødent Fald finder Afhøring af Domfældte og Vidner Sted.

Stk. 4. Tages Begæring om Æresoprejsning, fremsat overfor Justitsministeren eller Domstolene, ikke til Følge, kan ny Begæring først fremsættes efter 2 Aars Forløb.

Stk. 5. Virkningen af Æresoprejsning er undergivet de Begrænsninger, som følger af den særlige Lovgivnings Regler om Rettigheders Fortabelse.

Særlig Del.

12te Kapitel.

Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed.

§ 98.

Den, som foretager en Handling, der sigter til ved Magtanvendelse eller Trusel om saadan at bringe den danske Stat eller nogen Del af denne under fremmed Herredømme eller at løsrive nogen Del af Staten, straffes med Fængsel fra 4 Aar indtil paa Livstid.

§ 99.

Stk. 1. Den, som, uden at Forholdet falder ind under § 98, træder i Forbindelse med en fremmed Stats Regering for at paaføre den danske Stat eller nogen med den for Krigstilfælde forbunden Stat Krig, straffes med Fængsel fra 2 Aar indtil paa Livstid.

Stk. 2. Sker det for at formaa en fremmed Stat til paa anden Maade at krænke den danske Stats Bestemmelsesfrihed, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar.

§ 100.

Den, som ved offentlige Udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig Fare for fjendtlige Forholdsregler mod den danske Stat eller for fremmed Magts Indblanding i dens Anliggender, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 101.

Stk. 1. Dansk Statsborger, som bærer Vaaben mod den danske Stat eller dens Forbunds-fælle, straffes med Fængsel fra 2 til 12 Aar.

Stk. 2. Med samme Straf anses den, som under Krig eller truende Udsigt dertil yder Fjenden Bistand ved Raad eller Daad eller svækker den danske Stats eller dens Forbunds-fælles Kampdygtighed.

§ 102.

Stk. 1. Den, som under Krig eller truende Udsigt dertil misligholder en Kontrakt, der vedrører de af den danske Stat i den Anledning truffne Foranstaltninger, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Har Misligholdelsen fundet Sted af grov Uagtsomhed, er Straffen Bøde eller Hæfte.

§ 103.

Stk. 1. Med Fængsel indtil 16 Aar straffes den, som

- 1) aabenbarer Statens hemmelige Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Stater beror, eller som angaar betydelige samfundsøkonomiske Interesser overfor Udlandet,
- 2) forfalsker, ødelægger eller bortskaffer noget Dokument eller anden Genstand, der er af Betydning for Statens Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til fremmede Stater,

3) handler mod Statens Tarv under Varetagelsen af et ham overdraget Hverv til paa Statens Vegne at forhandle eller afgøre noget med fremmed Stat.

Stk. 2. Foretages de i Stk. 1, Nr. 1 og 2, nævnte Handlinger uagtsomt, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder Bøde.

§ 104.

Med Bøde, Hæfte eller under særdeles skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som forsætlig eller uagtsomt

- 1) uden behørig Bemyndigelse beskriver eller afbilder danske militære Forsvarsanlæg, som ikke er almentilgængelige, eller mangfoldiggør eller offentliggør saadanne Beskrivelser eller Afbildninger,
- 2) offentliggør Bestemmelser, der vedrører danske Stridskræfters Mobilisering og andet Krigsberedskab,
- 3) overtræder Bestemmelser eller Forbud, som i Henhold til Lov maatte være givet til Værn for Statens Forsvars- eller Neutralitetsforanstaltninger eller til Gennemførelse af dens Forpligtelser i Henhold til Folkeforbundspagten i Anledning af mellemfolkelige Stridigheder.

§ 105.

Den, som foretager noget, hvorved fremmed militært Efterretningsvæsen sættes i Stand til eller hjælpes til umiddelbart eller middelbart at virke indenfor den danske Stats Omraade, straffes med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte.

§ 106.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som medvirker til Neutralitetskrænkelser mod den danske Stat fra en fremmed Magts Side.

§ 107.

Begaas nogen af de i Kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede Forbrydelser mod et fremmed Statsoverhoved eller Sendebud, kan den dér foreskrevne Straf forhøjes med indtil det halve.

§ 108.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, der offentlig forhaaner en fremmed Nation, en fremmed Stat, dens Flag eller andet anerkendt Nationalmærke.

Stk. 2. Paatale finder kun Sted, naar det forlanges af vedkommende fremmede Regering.

§ 109.

Hvor der i nærværende Kapitel er foreskrevet Straf af Fængsel, kan under særlige Omstændigheder i Stedet for Fængsel paa Tid idømmes Hæfte i samme Tid.

§ 110.

De i dette Kapitel omhandlede Forbrydelser er i alle Tilfælde Genstand for offentlig Paatale, der sker efter Justitsministerens Paabud.

13de Kapitel.

Forbrydelser mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder.

§ 111.

Stk. 1. Den, som for at forandre Statsforfatningen fremkalder eller leder Oprør, straffes med Fængsel fra 3 Aar indtil paa Livstid.

Stk. 2. Den, som deltager i saadant Oprør, saavel som den, der i øvrigt foretager nogen Handling, der sigter til paa forfatningsstridig Maade at forandre Statsforfatningen, straffes med Fængsel indtil 8 Aar.

§ 112.

Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, Livet, straffes med Fængsel, ikke under 6 Aar.

§ 113.

Stk. 1. Den, der antaster Rigsdagens Sikkerhed eller Frihed, udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, straffes med Fængsel fra 1 til 16 Aar eller under skærpende Omstændigheder paa Livstid.

Stk. 2. Samme Straf kommer til Anvendelse paa den, der paa lige Maade forgriber sig paa Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, Ministrene, Rigsretten eller Højesteret.

§ 114.

Stk. 1. Begaas, uden at Forholdet falder ind under §§ 112 og 113, nogen af de i Kapitlerne 25, 26 og 27 omhandlede Forbrydelser mod Kongen eller den, der til enhver Tid fører Regeringen, forhøjes de i de nævnte Bestemmelser foreskrevne Straffe indtil det dobbelte, og der kan i intet Tilfælde anvendes lavere Straf end Hæfte.

Stk. 2. Begaas nogen af de nævnte Forbrydelser mod Dronningen, Enkedronningen eller Tronfølgeren, kan Straffen forhøjes med indtil det halve.

§ 115.

Stk. 1. Den, som hindrer Foretagelsen af Valg til Rigsdagen, Færøernes Lagting eller til kommunale eller andre offentlige Raad eller Myndigheder eller gør Forsøg herpaa, eller som forvansker eller forspilder saadant Valgs Udfald, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

Stk. 2. Samme Straf finder Anvendelse, naar saadanne Handlinger foretages ved lov-hjemlede umiddelbare Stemmeafgivninger i offentlige Anliggender.

§ 116.

Med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde straffes den, som ved de i § 115 omhandlede Valg eller Stemmeafgivninger

- 1) uberettiget skaffer sig eller andre Adgang til at deltage i Afstemningen,
- 2) ved ulovlig Tvang (§ 260), ved Frihedsberøvelse eller ved Misbrug at Overordnelsesforhold søger at formaa nogen til at stemme paa en bestemt Maade eller til at undlade at stemme,
- 3) ved Svig bevirker, at nogen mod sin Hensigt afholder sig fra at stemme, eller at hans Stemmeafgivning bliver ugyldig eller virker anderledes end tilsigtet,

- 4) yder, lover eller tilbyder Formuefordel for at paavirke nogen til at stemme paa en vis Maade eller til at undlade at stemme.
- 5) modtager, fordrer eller lader sig tilsige Formuefordel for at stemme paa en vis Maade eller for at undlade at stemme.

§ 117.

Hvor der i nærværende Kapitel er foreskrevet Straf af Fængsel, kan under særlige Omstændigheder i Stedet for Fængsel paa Tid idømmes Hæfte i samme Tid.

§ 118.

De i §§ 111—114 omhandlede Forbrydelser er i alle Tilfælde Genstand for offentlig Paatale, der sker efter Justitsministerens Paabud.

14de Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Myndighed.

§ 119.

Stk. 1. Den, som med Vold eller Trusel om Vold overfalder nogen, hvem det paa-hviler at handle i Medfør af offentlig Tjeneste eller Hverv, under Udførelsen af Tjenesten eller Hvervet eller i Anledning af samme, eller som paa lige Maade søger at hindre en saadan Person i at foretage en lovlig Tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en Tjenestehandling, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Lægger nogen ellers de nævnte Personer Hindringer i Vejen for Udførelsen af deres Tjeneste eller Hverv, straffes han med Hæfte eller Bøde eller under skærpente Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 120.

De i § 119 foreskrevne Straffe finder, naar de der nævnte Handlinger iværk-sættes ved Hjælp af Opløb, Anvendelse paa dem, der anstifter til eller leder Opløbet, og paa de Deltagere, som undlader at efterkomme Øvrighedens lovlig forkyndte Paa-bud til Mængden om at skilles.

§ 121.

Den, som med Haan, Skældsord eller anden fornærmelig Tiltale overfalder nogen af de i § 119 nævnte Personer under Udførelsen af hans Tjeneste eller Hverv eller i Anledning af samme, straffes med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 122.

Den, som yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, Gave eller anden Fordel for at formaa ham til at foretage eller undlade noget, hvorved han vilde gøre sig skyldig i pligtstridig Handlemaade, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Hæfte eller Bøde.

§ 123.

Dersom flere Fanger, der udstaar Frihedsstraf eller hensidder i Arbejdshus eller Forvaringsanstalt (§ 67), aftaler at undvige i Fællesskab, straffes de med Fængsel fra 6 Maaneder til 3 Aar.

§ 124.

Stk. 1. Den, der befrier en anholdt, fængslet eller tvangsanbragt Person, saavel som den, der tilskynder eller hjælper en saadan Person til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under for-mildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, som ulovligt sætter sig i Forbindelse med nogen fængslet eller tvangs-anbragt Person, straffes med Bøde eller under skærpente Omstændigheder med Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 125.

Stk. 1. Med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som

- 1) for at unddrage nogen fra Forfølgning for en Forbrydelse eller Straf holder ham skjult, hjælper ham til Flugt eller udgiver ham for en anden,
- 2) tilintetgør, forvansker eller bortskaffer Genstande af Betydning for en offentlig Undersøgelse eller udsletter en Forbrydelses Spor.

Stk. 2. Den, der foretager de nævnte Handlinger for at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra Forfølgning eller Straf, straffes ikke.

§ 126.

Stk. 1. Den, som fjerner eller ødelægger noget ved offentlig Foranstaltning anbragt Segl eller Mærke, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som borttager eller beskadiger nogen ved offentlig Foranstaltning opslaaet Bekendtgørelse.

§ 127.

Stk. 1. Den, som unddrager sig Krigstjeneste eller bevirker eller medvirker til, at nogen værnepligtig ikke opfylder Værnepligten, eller som tilskynder værnepligtige eller Personer, der hører til Krigsmagten, til Ulydighed mod tjenstlige Befalinger, straffes med Bøde, Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Sker det under Krig eller truende Udsigt dertil, er Straffen Fængsel indtil 6 Aar.

§ 128.

Den, som i den danske Stat foretager Hvervning til fremmed Krigstjeneste, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder eller under skærpente Omstændig-heder med Fængsel i samme Tid.

§ 129.

Den, som uberettiget giver offentlig Meddelelse om det ved de i § 115 nævnte Valghandlinger og Stemmeafgivelser foregaaede eller om Forhandlinger indenfor offentlig Raad og Myndigheder, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 130.

Den, som udøver en ham ikke tilkommende offentlig Myndighed, straffes med Bøde, Hæfte eller under skærpente Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 131.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som offentlig eller i retsstridig Hensigt udgiver sig for at have en offentlig Myndighed eller offentlig Bemyndigelse til en Virksomhed, eller som uden offentlig Bemyndigelse udøver en Virksomhed, til hvilken en saadan kræves, eller vedblivende udøver en Virksomhed, til hvilken Retten er ham frakendt.

§ 132.

Med Bøde straffes den, som forsætlig eller ved Uagtsomhed offentlig eller i retsstridig Hensigt benytter Kendetegn eller Dragt, som er forbeholdt dansk eller fremmed offentlig Myndighed eller Militærpersoner, eller som er forbeholdt Personale, Indretninger og Materiel, der er bestemt til at yde Hjælp til saarede eller syge i Krig, eller Kendetegn eller Dragt, der har saadan Lighed med de ovennævnte, at en Forveksling let finder Sted.

15de Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Orden og Fred.

§ 133.

Stk. 1. Den, som fremkalder Opløb med det Forsæt at øve eller true med Vold paa Person eller Gods, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller Hæfte.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes de, der ved et Opløb, under hvilket nævnte Formaal er lagt for Dagen, optræder som Opløbets Ledere, samt enhver Deltager, der undlader at efterkomme Øvrighedens lovlige forkyndte Paabud til Mængden om at skilles. Dog kan Straffen for de sidstnævnte Deltagere gaa ned til Bøde.

Stk. 3. Begaas der under saadant Opløb nogen under dets Formaal hørende Forbrydelse, straffes Opløbets Anstiftere eller Ledere samt Deltagerne i den begaaede Forbrydelse med Fængsel indtil 6 Aar, for saa vidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf.

§ 134.

Deltagere i et Opløb, der vidende om, at Paabud om at skilles er forkyndt paa foreskreven Maade, ikke efterkommer dette, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ 135.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som ved ugrundet Paakaldelse af Hjælp, Misbrug af Faresignal eller lignende foraarsager Udrykning af Politi, Brandvæsen eller Ambulance.

§ 136.

Den, som uden derved at have forskyldt højere Straf offentlig tilskynder til Forbrydelse, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 137.

Stk. 1. Den, som forhindrer Afholdelsen af lovlige offentlige Sammenkomst, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpene Omstændigheder, særlig naar Handlingen har været forbundet med voldsom eller truende Adfærd, med Fængsel indtil 2 Aar.

Stk. 2. Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, der ved Larm eller Uorden forstyrrer offentlig Samling af Rigsdagens Ting, Færøernes Lagting eller kommunale eller andre offentlige Raad.

Stk. 3. Paa samme Maade straffes den, som ved Larm eller Uorden forstyrrer Guds-tjenesten eller anden offentlig kirkelig Handling, eller som paa usømmelig Maade forstyrrer Ligfærd.

§ 138.

Stk. 1. Den, som forsætlig eller ved grov Uagtsomhed bringer sig i beruset Tilstand, straffes med Bøde eller Hæfte, hvis han i denne Tilstand udsætter andres Person eller betydeligere Formueværdier for Fare. Under skærpene Omstændigheder, navnlig naar betydelig Skade er sket, samt i Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Fængsel i 6 Maaneder.

Stk. 2. Med Hæfte eller med Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, der overtræder et i Medfør af § 72, Stk. 1, givet Paalæg.

Stk. 3. Med Bøde straffes den, der overtræder et i Medfør af § 72, Stk. 2, givet Paalæg.

§ 139.

Stk. 1. Den, som krænker Gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig Behandling af Lig, straffes med Bøde eller Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som gør sig skyldig i usømmelig Behandling af Ting, der hører til en Kirke og anvendes til kirkeligt Brug.

§ 140.

Den, der offentlig driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet lovligt bestaaende Religionssamfunds Troslærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes med Hæfte eller under formildende Omstændigheder med Bøde. Paatale finder kun Sted efter Rigsadvokatens Paabud.

§ 141.

Stk. 1. Den, som er vidende om, at nogen af de i §§ 98, 99, 101, 103, 111, 112 og 113 omhandlede Forbrydelser mod Staten eller de øverste Statsmyndigheder eller en Forbrydelse, der medfører Fare for Menneskers Liv eller Velfærd eller for betydelige Samfundsværdier, tilsigtes begaaet, og som ikke gør, hvad der staar i hans Magt, for at forebygge Forbrydelsen eller dens Følger, om fornødent ved Anmeldelse til Øvrigheden, straffes, hvis Forbrydelsen bliver begaaet eller forsøgt, med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

Stk. 2. Den, der undlader at foretage saadanne Forebyggelseshandlinger, straffes dog ikke, hvis deres Foretagelse for ham selv eller hans nærmeste vilde medføre Fare for Liv, Helbred eller Velfærd.

§ 142.

Med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder straffes den, som undlader paa Opfordring at yde nogen, hvem offentlig Myndighed tilkommer, en Bistand, hvorved Ulykke eller Forbrydelse, der udsætter andres Liv, Helbred eller Velfærd for Fare, skal afvendes, skønt saadan Bistand kunde ydes uden Fare eller Opofrelse af større Betydning.

§ 143.

Med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som undlader at oplyse Omstændigheder, der bestemt taler for, at en for en Forbrydelse sigtet eller dømt er uskyldig, skønt det kunde ske uden at udsætte ham selv eller hans nærmeste for Fare for Liv, Helbred eller Velfærd eller for Forfølgning for den paagældende Forbrydelse.

16de Kapitel.

Forbrydelser i offentlig Tjeneste eller Hverv.

§ 144.

Naar nogen i Udøvelse af offentlig Tjeneste eller Hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige Gave eller anden Fordel, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 145.

Kræver eller modtager nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, for privat Vindings Skyld Kendelse for Tjenestehandling, Skat eller Afgift, der ikke skyldes, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar. Beholder han for privat Vindings Skyld saadan i god Tro oppebaaren Ydelse efter at være blevet opmærksom paa Fejlen, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 146.

Stk. 1. Begaar nogen, der har Domsmyndighed, eller hvem der tilkommer offentlig Myndighed til at træffe Afgørelse i Retsforhold, der vedrører private, Uretfærdighed ved Sagens Afgørelse eller Behandling, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar.

Stk. 2. Har Handlingen medført Velfærds Fortabelse for nogen, eller har saadant været tilsigtet, er Straffen Fængsel fra 3 til 16 Aar.

§ 147.

Naar nogen, hvem det paahviler at virke til Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, derved anvender ulovlige Midler for at opnaa Tilstaaelse eller Forklaring eller foretager en lovstridig Anholdelse, Fængsling, Ransagning eller Beslaglæggelse, straffes han med Bøde eller Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 148.

Naar nogen, hvem Domsmyndighed eller anden offentlig Myndighed til at træffe Afgørelse i Retsforhold tilkommer, eller hvem det paahviler at virke for Haandhævelse af Statens Straffemyndighed, forsætlig eller ved grov Uagtsomhed undlader at iagttage den lovbestemte Fremgangsmaade med Hensyn til Sagens eller enkelte Retshandlingers Behandling eller med Hensyn til Anholdelse, Fængsling, Ransagning, Beslaglæggelse eller lignende Forholdsregler, straffes han med Bøde eller Hæfte.

§ 149.

Naar nogen, hvem en Fanges Bevogtning eller Fuldbyrdelse af Domme i Straffesager paahviler, lader en sigtet undvige, hindrer Dommens Fuldbyrdelse eller bevirker, at den fuldbyrdes paa mildere Maade end foreskrevet, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar eller under formildende Omstændigheder med Bøde.

§ 150.

Naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, misbruger sin Stilling til at tvinge nogen til at gøre, taale eller undlade noget, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 151.

Den, som tilskynder eller medvirker til, at nogen ham i offentlig Tjeneste eller Hverv underordnet forbyder sig i denne Tjeneste, straffes, uden Hensyn til om den underordnede kan straffes eller paa Grund af Vildfarelse eller af andre Grunde er straffri, med den for den paagældende Handling foreskrevne Straf forhøjet med indtil det halve.

§ 152.

Stk. 1. Røber nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, hvad han i Tjenestens eller Hvervets Medfør har erfaret som Hemmelighed, eller hvad der ved Lov eller anden gyldig Bestemmelse er betegnet som saadan, straffes han med Bøde, Hæfte eller under skærpene Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding, eller benytter han i øvrigt saadan Kundskab i det angivne Øjemed, kan Straffen stige til Fængsel i 3 Aar.

Stk. 2. Efter ovennævnte Regler straffes ogsaa den, som efter at være fratruddet Stillingen paa nogen af de angivne Maader forser sig med Hensyn til Tjenestehemmeligheder, som han i Stillingen har erfaret.

Stk. 3. De ovenstaaende Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa den, som virker ved Telegraf- eller Telefonanlæg, der er anerkendt af det offentlige.

§ 153.

Stk. 1. Naar nogen, som virker i Post- eller Jernbanevæsenets Tjeneste, ulovlig aabner, tilintetgør eller underslaar Forsendelser eller understøtter en anden i saadan Færd, straffes han med Hæfte eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Stk. 2. Paa samme Maade straffes den, som virker i Statstelegrafvæsenets eller et offentlig anerkendt Telegrafanlægs Tjeneste, naar han tilintetgør, forvansker eller underslaar et samme til Befordring overgivet Telegram eller understøtter en anden i saadan Færd.

§ 154.

Har nogen i Udførelsen af offentlig Tjeneste eller Hverv gjort sig skyldig i falsk Anklage, Forbrydelse vedrørende Bevismidler, Legemsangreb, Frihedsberøvelse, Underslæb eller Mandatsvig, kan den for den paagældende Forbrydelse foreskrevne Straf forhøjes med indtil det halve.

§ 155.

Misbruger i øvrigt nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, sin Stilling til at krænke privates eller det offentliges Ret, straffes han med Bøde eller Hæfte. Sker det for at skaffe sig eller andre uberettiget Fordel, kan Fængsel indtil 2 Aar anvendes.

§ 156.

Naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, nægter eller undlader at opfylde Pligt, som Tjenesten eller Hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig Befaling, straffes han med Bøde eller Hæfte. Udenfor foranstaaende Bestemmelse falder Hverv, hvis Udførelse hviler paa offentlig Valg.

§ 157.

Samme Straf finder Anvendelse, naar nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen Forsømmelse eller Skødesløshed i Tjenestens eller Hvervets Udførelse eller i Overholdelsen af de Pligter, som Tjenesten eller Hvervet medfører. Bestemmelsen i § 156, 2det Punktum, finder tilsvarende Anvendelse.